

Rigsdagstidende.

1855. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 161.

Sjette Session's anden Samling.

55de Møde.

Tirsdagen den 13de Marts.

(Fort.)

Danfær: Jeg har Intet imod den Bemyndigelse, som tilstodtes i Lovforslaget, men jeg troer, at det ikke er rigtigt at indskrænke denne Bemyndigelse alene til de offentlige Eiendomme. Det er min Overbeviisning, at de private Grundeiere lide Skade paa samme Maade som de offentlige Eiendomme, uden at det staaer i deres Magt at afværge eller modsvirke det ved de Midler, der staae til deres Raadighed. Der henvises vel i Motiverne til privat Rettergang, til Forbud og til, at man kan søge sin Erstatning, men det er min Overbeviisning, at disse Midler ikke ere tilstrækkelige eller kunne benyttes af den Private, navnlig kan jeg ikke indsee, hvorledes det er muligt her at anvende Forbud. Jeg kan nemlig ikke vide, hvem der imorgen vil angribe min Eiendom, og jeg har altsaa Ingen at rette Forbuddet imod, og, naar man kender vor Retspraxis og vor Rets Theorie om Skadeserstatning, saa troer jeg, det maa erkjendes for fuldkommen umuligt under et civilt Sagsmaal at faae beviist, at Den eller Den har paa den i Lovforslaget omtalte Maade skadet Ens Eiendom, og det er ogsaa umuligt at faae beviist, hvor stor denne Skade er. Naar man troer, at disse Skadestilføelser, som de private Eiendomme lide, ere en Bagatel, saa er man i en Bilsfarelse; jeg troer, at der er Eiendomme, hvor de ere meget store. Jeg kender Eiendomme her paa Strandveien, som ikke have en stor Udstrækning, men hvoraf der i Løbet af ikke saamange Aar paa den Maade er bort-

stykt over 1½ Td. Land. Jeg skal have den Ære, over den Eiendom, som jeg sigter til, at levere den ærede Formand et Kort, som jeg vil bede ham fremlægge paa Thingets Bord. Ifølge hvad jeg her har anført, skal jeg rette det Spørgsmaal til den høitærede Indenrigsminister, der har saa stor praktisk Erfaring, at jeg er overbevist om, at han med mig er enig i, at de Retsmidler, som han henviser de Private til, ikke ere tilstrækkelige, om han ikke er tilfunds adaare at forelægge et Lovudkast, der paa en lignende Maade, som anført i det foreliggende Lovforslag, beskytter den private Eiendom mod de Angreb, som han her tilsigter at værne de offentlige Eiendomme imod. Skulde den ærede Minister besvare dette benægtende, saa forbeholder jeg mig til anden Behandling at stille et Endringsforslag i denne Retning.

Indenrigsministeren: Jeg kan ikke love til næste Rigsdagssession at forelægge en saadan Lov. Først maa jeg bemærke, at der faktisk kun er talt om en Lov for Strandveien, idet jeg øvrigt heller ikke troer, at der udenfor almindelige Grunde er saadanne Forhold tilstede, at denne Opmærksomhed af Steen eller Gruus gjør nogen betydelig Skade. Mod de fremsatte Bemærkninger maa jeg dernæst gjøre nogle Erindringer og det fra 2 Sider. Det er ikke i Almindelighed saa ganske rigtigt, at der ikke skulde kunne gjøres Forbud, thi det er i Reglen ikke ubekjendte Personer, som optage Steen og Gruus, men det er en Næringsvei, som drives af Personer, der i Almindelighed ere velbekjendte, og navnlig drives den af Entreprenører af Leverancer. Paa Strandveien f. Ex. er det en vigtig Næringsvei for flere Fiskere at optage i Havet visse Quantiteter af Steen, som de have paataget sig ved Licita-